Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. sausio 14 d.*

„Bylos grąžinimas panaikinus sprendimą — Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės, taikomos tam tikriems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu susijusiems asmenims ir subjektams — Reglamentas (EB) Nr. 881/2002 — Į Jungtinių Tautų organo sudarytą sąrašą įrašyto asmens lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas — Šio asmens pavardės įtraukimas į Reglamento (EB) Nr. 881/2002 I priede esantį sąrašą — Ieškinys dėl panaikinimo — Priimtinumas — Ieškinio pareiškimo terminas — Termino praleidimas — Atleistina klaida — Pagrindinės teisės — Teisė į gynybą — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą — Teisė į nuosavybės apsaugą — Teisė į privatų ir šeimos gyvenimą“

Byloje T-127/09 RENV

Abdulbasit Abdulrahim, gyvenantis Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamas QC P. Moser, baristerio E. Grieves, solisitorių H. Miller ir R. Graham,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą E. Finnegan ir G. Étienne,

ir

Europos Komisiją, atstovaujamą E. Paasivirta ir G. Valero Jordana,

atsakoves,

dėl pirminio prašymo, pirma, iš dalies panaikinti 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiantį tam tikrų prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinantį skrydžių uždraudimą ir pratęsiantį Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių įšaldymą (OL L 139, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 294), iš dalies pakeistą 2008 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1330/2008, 103-iąjį kartą iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 881/2002 (OL L 345, p. 60), arba pastarąjį reglamentą, kiek jis susijęs su ieškovu, ir, antra, prašymo atlyginti tariamai dėl šių aktų patirtą žalą,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai N. J. Forwood (pranešėjas) ir E. Bieliūnas,

posėdžio sekretorė S. Spyropoulos, administratorė,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. vasario 4 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės ir procesas iki bylos grąžinimo

1 2008 m. spalio 21 d. ieškovo A. Abdulrahim vardas ir pavardė buvo įtraukti į sąrašą, kurį sudarė Sankcijų komitetas, įsteigtas 1999 m. spalio 15 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucija Nr. 1267 (1999) dėl padėties Afganistane (toliau atitinkamai – Sankcijų komiteto sąrašas ir Sankcijų komitetas). Apie šį įtraukimą 2008 m. spalio 23 d. paskelbta Sankcijų komiteto pranešime spaudai SC/9481.

2 A. Abdulrahim vardas ir pavardė į asmenų ir subjektų, kurių lėšos ir kiti ekonominiai ištekliai turi būti įšaldyti pagal 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiantį tam tikrų prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinantį skrydžių uždraudimą ir pratęsiantį Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių įšaldymą (OL L 139, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 294), sąrašą (toliau – ginčijamas sąrašas) įtraukti 2008 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1330/2008, 103-iąjį kartą iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu (OL L 345, p. 60).

3 Reglamento Nr. 1330/2008 priedo 1 punkte šis įtraukimas motyvuotas taip:

„<...> Kita informacija: a) <…>; b) dalyvauja renkant lėšas Libijos islamistų kovotojų grupuotės (*Libyan Islamic Fighting Group*, LIFG) vardu; c) užėmė aukštas pareigas [Libyan Islamic Fighting Group] Jungtinėje Karalystėje; d) susijęs su pagalbos agentūros „SANABEL Relief Agency“ direktoriais Ghuma Abd'rabbah, Taher Nasuf bei Abdulbaqi Mohammed Khaled ir Libijos islamistų kovotojų grupuotės Jungtinėje Karalystėje nariais, tarp jų aukšto rango Libijos islamistų kovotojų grupuotės Jungtinėje Karalystėje nariu Ismail Kamoka, kuris 2007 m. birželio mėn. Jungtinėje Karalystėje buvo pripažintas kaltu ir nuteistas, remiantis kaltinimais, susijusiais su terorizmo finansavimu.“

4 Reglamento Nr. 1330/2008 5 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: „kadangi [Sankcijų komiteto] sąraše nenurodyti esami susijusių fizinių asmenų adresai, Oficialiajame leidinyje turėtų būti paskelbtas pranešimas, kad susiję asmenys galėtų susisiekti su Komisija ir kad Komisija galėtų pranešti susijusiems asmenims apie šio reglamento motyvus, suteikti jiems galimybę pateikti pastabas dėl šių motyvų ir peržiūrėti šį reglamentą, atsižvelgdama į pastabas bei galimai turimą papildomą informaciją“. Nagrinėjamas pranešimas paskelbtas Oficialiajame leidinyje 2008 m. gruodžio 30 d. (OL C 330, p. 106).

5 A. Abdulrahim Europos Sąjungos Tarybai ir Europos Bendrijų Komisijai pareiškė ieškinį (šio ieškinio pasirašytas originalas Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautas 2009 m. balandžio 15 d.), juo jis iš esmės prašė, pirma, panaikinti Reglamentą Nr. 881/2002, iš dalies pakeistą Reglamentu Nr. 1330/2008, arba Reglamentą Nr. 1330/2008, kiek šie aktai su juo susiję, ir, antra, atlyginti šiais aktais tariamai padarytą žalą. Šis ieškinys įregistruotas numeriu T-127/09.

6 Iš pranešimo apie ieškinį sužinojusi A. Abdulrahim adresą, 2009 m. liepos 3 d. raštu Komisija jam nusiuntė įtraukimo į ginčijamą sąrašą motyvus. Šio rašto priede „Įtraukimo motyvai“ (toliau – motyvų pareiškimas) suformuluoti taip:

„Adbulbasit Abdulrahim <...> į [Sankcijų komiteto sąrašą] įtrauktas 2008 m. spalio 21 d., vadovaujantis [Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos] rezoliucijos 1822 (2008) 1 ir 2 dalimis, kaip su Libijos islamistų kovotojų grupuote (*Libyan Islamic Fighting Group*) (LIFG) susijęs asmuo, teikęs šiam subjektui finansinę paramą, organizavęs, skatinęs, rengęs ar vykdęs paties šio subjekto, jo vardu ar sąskaita arba kartu su šiuo subjektu ar jam palaikyti skirtus veiksmus ar veiklą.

Papildoma informacija Libyan Islamic Fighting Group (LIFG <...>) yra 1990 m. sukurta ekstremalių islamistų grupė. Pradinis [*Libyan Islamic Fighting Group*] tikslas buvo pakeisti pulkininko M. Kadafio režimą kraštutinio islamo valstybe. [*Libyan Islamic Fighting Group*] 1990 m. Libijoje surengė kelias operacijas, įskaitant 1996 m. pasikėsinimą į pulkininką M. Kadafį. Po Libijos vyriausybės veiklos, dėl kurios žuvo arba buvo įkalinti tam tikri [*Libyan Islamic Fighting Group*] nariai, daugybė [*Libyan Islamic Fighting Group*] narių išvyko iš Libijos. 2007 m. lapkričio 3 d. [*Libyan Islamic Fighting Group*] oficialiai susijungė su Al-Qaida. Apie susijungimą pranešta prie Al-Qaida prisijungusių džihadistų (*Al-Saheb* spaudos grupės) interneto svetainėje įdėjus du vaizdo įrašus; pirmasis buvo Al-Qaida antrojo vadeivos Ayman Al-Zawahiri, o antrasis – Abu Laith Al Libi, kuris tuo metu buvo svarbus [*Libyan Islamic Fighting Group*] narys ir vadeiva mudžahedas, atsakingas už Al-Qaida teroristų rengimą Afganistane, nukautas per JAV raketų ataką 2008 m. sausio mėn. [*Libyan Islamic Fighting Group*] yra Al-Qaida judėjimo, kuris sudaro grėsmę taikai ir pasauliniam saugumui, dalis. Todėl 2001 m. spalio 6 d. Jungtinės Tautos įtraukė [*Libyan Islamic Fighting Group*] į savo suvestinį su Al-Qaida susijusių subjektų sąrašą. Jungtinėje Karalystėje [*Libyan Islamic Fighting Group*] kaip teroristų organizacija pagal 2000 m. Įstatymą dėl terorizmo (*Terrorism Act 2000*) uždrausta nuo 2005 m. spalio 14 d. Savo sąmoningu dalyvavimu su Al-Qaida ir jos teroristine veikla susijusio subjekto veikloje [A. Abdulrahim] atitinka [Sankcijų komiteto] nustatytus įtraukimo į sąrašą kriterijus. Pagal Jungtinės Karalystės turimą informaciją Abdulbasit Abdulrahim laikomas ekstremaliu islamistu, dalyvaujančiu su terorizmu susijusioje veikloje. Anksčiau jis užėmė aukštas pareigas *Libyan Islamic Fighting Group* ir tebepalaiko glaudžius ryšius su aukšto rango [*Libyan Islamic Fighting Group*] Jungtinėje Karalystėje nariais. Jis yra artimai susijęs su agentūros „Sanabel“ (Libijos labdaringos organizacijos, kurią Jungtinės Tautos nurodė esant paramos [*Libyan Islamic Fighting Group*] teikėja) direktoriais <...>. Taip pat jis glaudžiai susijęs su Ghuma Abd'rabbah, Tahir Nassuf ir Abdulbaqi Mohammed Khaled, dėl kurių šiuo metu Jungtinėse Tautose vyksta įtraukimo į sąrašus procesas <...>. Ismail Kamoka, [*Libyan Islamic Fighting Group*] vadovas Jungtinėje Karalystėje, taip pat artimai susijęs su A. Abdulrahim. 2007 m. birželio 11 d. Jungtinėje Karalystėje I. Kamoka, kaltinamas „sudaręs susitarimą arba susijęs su susitarimu, kuriuo siekiama perduoti turtą kitiems asmenims pažeidžiant *Terrorism Act 2000* 17 skyrių“, prisipažino kaltu. Nusikaltimo požymiai buvo tokie, kad I. Kamoka kartu su dviem asmenimis „ 2005 m. spalio 3 d. arba anksčiau sudarė susitarimą arba buvo susijęs su susitarimu, pagal kurį turtas buvo ir turėjo būti perduotas kitiems asmenims, numanant ar turint pagrįstų įtarimų, kad šis turtas bus arba galės būti panaudotas teroristiniais tikslais“. I. Kamoka nuteistas trejų metų ir devynių mėnesių laisvės atėmimo bausme. <…>“

7 Toks Komisijos nusiųstas motyvų pareiškimas atitinka prie 2008 m. lapkričio 5 d. ir 2009 m. vasario 23 d. Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės Sandraugos užsienio reikalų ministerijos (*UK Foreign and Commonwealth Office*, toliau – FCO) A. Abdulrahim nusiųstų raštų pridėtų „motyvų santraukas“. Taip pat jis atitinka „motyvų santrauką“, pateiktą prieš A. Abdulrahim įtraukiant į Sankcijų komiteto sąrašą, paskelbtą 2009 m. kovo 9 d.

8 Atskiru dokumentu (jis Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktas 2009 m. liepos 30 d.) Komisija, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsniu, pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

9 Į 2009 m. liepos 3 d. Komisijos raštą A. Abdulrahim atsakė 2009 m. rugpjūčio 19 d. savo advokatų laišku; prie jo buvo pridėti priedai, kuriais remiantis siekta atmesti Komisijos teiginius.

10 2009 m. gruodžio 17 d. Bendrojo Teismo (septintoji kolegija) nutartimi nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą nutarta nagrinėti nagrinėjant bylą iš esmės, o sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų – atidėtas.

11 2009 m. spalio 26 d. Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininko nutartimi A. Abdulrahim buvo suteikta teisinė pagalba, o J. Jones ir M. Arani paskirti jam atstovauti. 2010 m. balandžio 14 d. Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininko nutartimi 2009 m. spalio 26 d. nutarties dalis, kurioje nurodyta, kad J. Jones ir M. Arani kaip advokatai atstovaus M. Abdulrahim, pakeista. Pagal minėtos naujos nutarties rezoliucinės dalies 2 punktą H. Miller ir E. Grieves paskirti A. Abdulrahim atstovaujančiais advokatais nuo 2010 m. kovo 11 d.

12 2010 m. kovo 3 d. sprendimu Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas atsisakė prie bylos dokumentų pridėti Tarybos pateiktą „papildomą atsiliepimą į ieškinį“ (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. vasario 5 d.). 2010 m. kovo 16 d. rašte Taryba pateikė prieštaravimą dėl šio sprendimo.

13 Naujųjų teismo veiklos metų pradžioje pasikeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla taip pat paskirta šiai kolegijai.

14 2010 m. gruodžio 22 d. Sankcijų komitetas nusprendė išbraukti A. Abdulrahim pavardę iš savo sąrašo.

15 2011 m. sausio 6 d. A. Abdulrahim advokatai raštu kreipėsi į Komisiją ir prašė išbraukti jo pavardę iš ginčijamo sąrašo.

16 2011 m. sausio 18 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 36/2011, kuriuo 143-iąjį kartą iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 881/2002 (OL L 14, p. 11), A. Abdulrahim pavardė pašalinta iš ginčijamo sąrašo.

17 A. Abdulrahim raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. kovo 9 d.) pateikė papildomos teisinės pagalbos prašymą pagal Procedūros reglamento 94 straipsnį, siekdamas, kad ieškinys būtų toliau nagrinėjamas. Šis prašymas iš dalies buvo patenkintas 2011 m. birželio 10 d. Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi.

18 Komisija laišku (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. liepos 27 d.) perdavė šiam teismui Reglamento Nr. 36/2011 kopiją.

19 2011 m. lapkričio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos raštu šalių paprašyta pareikšti raštišką nuomonę, kokį poveikį turi Reglamento Nr. 36/2011 priėmimas, visų pirma ieškinio dalykui. Į šį prašymą jos atsakė per nustatytą terminą.

20 2012 m. vasario 28 d. nutartimi (toliau – nutartis, kuria konstatuojama, kad nėra pagrindo priimti sprendimą) Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė, kad nebėra pagrindo priimti sprendimą dėl prašymo panaikinti reglamentą, todėl nereikia pirmiausia nuspręsti dėl šio prašymo priimtinumo. Prašymą atlyginti žalą Bendrasis Teismas atmetė kaip bet kuriuo atveju akivaizdžiai nepagrįstą. Be to, Bendrasis Teismas, pirma, paskirstė su prašymu panaikinti susijusias bylinėjimosi išlaidas ir, antra, priteisė iš A. Abdulrahim visas su žalos atlyginimo prašymu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

21 2012 m. gegužės 13 d. A. Abdulrahim dėl nutarties, kuria konstatuojama, kad nėra pagrindo priimti sprendimą, Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė apeliacinį skundą.

22 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimu *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, toliau – sprendimas grąžinti bylą) Teisingumo Teismas panaikino nutartį, kuria konstatuojama, kad nėra pagrindo priimti sprendimą, kiek joje nurodyta, kad nebeliko pagrindo nagrinėti A. Abdulrahim ieškinį dėl

panaikinimo, ir grąžino bylą Bendrajam Teismui, kad šis iš naujo išnagrinėtų A. Abdulrahim ieškinį dėl panaikinimo, taip pat atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą. Teisingumo Teismas iš esmės konstatavo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad priėmus Reglamentą Nr. 36/2011 A. Abdulrahim prarado suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl panaikinimo.

Procesas ir šalių reikalavimai grąžinus bylą

23 Byla buvo paskirta Bendrojo Teismo antrajai kolegijai. Naujųjų teismo veiklos metų pradžioje pasikeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į trečiąją kolegiją, todėl ši byla taip pat paskirta trečiajai kolegijai.

24 Vadovaudamosi Procedūros reglamento 119 straipsnio 1 dalimi šalys pateikė savo pastabas raštu.

25 Savo pastabose (jas Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. rugpjūčio 13 d.) A. Abdulrahim Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Reglamentą Nr. 1330/2008 tiek, kiek jis su juo susijęs,

— priteisti padengti vykstant procesui Bendrajame Teisme iki Teisingumo Teismui bylą grąžinus jam nagrinėti ir bet kuriuo atveju vykstant procesui Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

26 Savo pastabose (jas Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. rugsėjo 30 d.) Taryba Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį dėl panaikinimo kaip nepriimtiną ir priteisti iš A. Abdulrahim bylinėjimosi išlaidas.

27 Savo pastabose (jas Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. rugsėjo 27 d.) Komisija Bendrojo Teismo prašo pripažinti ieškinį dėl panaikinimo nepriimtinu ir priteisti iš A. Abdulrahim bylinėjimosi išlaidas.

28 Vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, imdamasis Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytų proceso organizavimo priemonių, pirma, paprašė atsakovių prireikus pateikti visą konfidencialią arba nekonfidencialią informaciją ir įrodymus, kuriuos šios institucijos gali turėti, dėl Sankcijų komiteto motyvų pareiškime nurodytų faktinių aplinkybių, kurios, jų nuomone, yra reikšmingos, kad Bendrasis Teismas galėtų atlikti teisminę kontrolę, atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Komisija ir kt. / Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, toliau – Sprendimas *Kadi II*) nustatytas sąlygas ir apribojimus. Šalys įvykdė šį prašymą per nustatytą terminą.

29 Per 2014 m. vasario 4 d. posėdį šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo klausimus, o posėdžiui pasibaigus buvo užbaigta žodinė proceso dalis ir byla perduota svarstyti.

Dėl faktinių aplinkybių

30 A. Abdulrahim nurodo, kad jis yra Libijoje gimęs Didžiosios Britanijos pilietis ir kad Didžiosios Britanijos prašymu jis, pirma, į Sankcijų komiteto sąrašą, paskui į ginčijamą sąrašą buvo įtrauktas dėl įtarimų, kad teikia paramą teroristams. Šis įtraukimas iš pradžių motyvuotas 2008 m. lapkričio 5 d. FCO rašte nurodant aplinkybę, kad jis buvo *Libyan Islamic Fighting Group* (toliau – LIFG) narys, kad šis subjektas susijęs su Al-Qaida, kad todėl jis atitiko Sankcijų komiteto nustatytus įtraukimo į sąrašą kriterijus. Tačiau nuo 2009 m. lapkričio 4 d. FCO labai stengėsi, kad jo pavardė būtų išbraukta iš Sankcijų komiteto sąrašo.

31 A. Abdulrahim, be kita ko, tvirtina, kad nei Jungtinėje Karalystėje, nei kur nors kitur niekada nebuvo pradėtas joks baudžiamasis persekiojimas dėl jo, kaip teigiama, su Al-Qaida tinklu ar terorizmu susijusios veiklos. Tad, jo teigimu, jam niekada nebuvo suteikta galimybė įrodyti savo nekaltumą.

Dėl teisės

Dėl šio ieškinio apimties Teisingumo Teismui grąžinus bylą

32 Kaip teisingai nurodo Taryba, apeliacinis skundas nepateiktas dėl Bendrojo Teismo nutartimi, kuria konstatuojama, kad nėra pagrindo priimti sprendimą, priimto sprendimo dėl prašymo atlyginti žalą ir su juo susijusias bylinėjimosi išlaidas, todėl šis įsiteisėjo. Taigi, reikia priimti sprendimą tik dėl prašymo panaikinti Reglamentą Nr. 1330/2008.

Dėl ieškinio priimtinumo

33 Šioje byloje matyti, kad EB 230 straipsnio penktoje pastraipoje numatytas dviejų mėnesių terminas pareikšti ieškinį, šalių skaičiuojamas pasibaigus Procedūros reglamento 102 straipsnio 1 dalyje numatytam keturiolikos dienų terminui po Reglamento Nr. 1330/2008 paskelbimo Oficialiajame leidinyje ir pratęstas Procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalyje numatytu fiksuotu dešimties dienų terminu dėl nuotolių, baigėsi 2009 m. kovo 16 d.

34 Taip pat matyti, kad pasirašyto ieškinio ir jo priedų kopiją Bendrojo Teismo kanceliarija gavo faksu 2009 m. kovo 16 d., o patvirtintas šio ieškinio kopijas ir vieną ieškinio egzempliorių su nauju parašu, kuris skiriasi nuo parašo faksu gautoje kopijoje, ji gavo 2009 m. kovo 26 d.; pasirašytą ieškinio originalą Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tik 2009 m. balandžio 15 d., t. y. pasibaigus dešimties dienų terminui, skaičiuojamam pagal Procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalį nuo kopijos išsiuntimo faksu.

35 Darytina išvada, kad, atsižvelgiant į minėtas nuostatas, ieškinys pareikštas praleidus terminą.

36 Laikoma, kad ieškinys taip pat pareikštas praleidus terminą, kai, užuot skaičiavus šį terminą nuo Reglamento Nr. 1330/2008 paskelbimo Oficialiajame leidinyje 2008 m. gruodžio 23 d., kaip jį savo dokumentuose skaičiuoja šalys, jis skaičiuojamas nuo 2008 m. gruodžio 30 d. t. y. datos, kai Oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas suinteresuotiesiems asmenims skirtas pranešimas (žr. šio sprendimo 4 punktą), kaip Teisingumo Teismas nurodė 2013 m. balandžio 23 d. Sprendime *Gbagbo ir kt. / Taryba* (C-478/11 P–C-482/11 P, 53–59 punktai).

37 Tačiau iš bylos dokumentų ir A. Abdulrahim paaiškinimų, išdėstytų, be kita ko, 2009 m. gegužės 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai skirtame rašte ir pagrįstų prie šio rašto pridėtais įrodymais, matyti, kad jo advokatai kreipėsi į Jungtinės Karalystės rinkoje įsitvirtinusiam pašto paslaugų operatoriui priklausantį pašto paslaugų teikėją (toliau – pašto paslaugų teikėjas) 2009 m. kovo 16 d., apie 17 val., kad šis pasirašytą ieškinio originalą ir patvirtintas ieškinio kopijas pristatytų Bendrojo Teismo kanceliarijai Liuksemburge. Kanceliarijos pašto adresas tinkamai nurodytas ant pašto paslaugų teikėjo tam panaudoto voko ir paslaugos kaina 37,29 svarų sterlingų (GBP) tinkamai sumokėta.

38 2009 m. kovo 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos darbuotojų skambučiu įspėti, kad kanceliarijoje dar negauti pašto paslaugų teikėjui perduoti dokumentai, A. Abdulrahim advokatai tą pačią dieną kreipėsi į tarptautinį pašto paslaugų teikėją DHL, kad šis pristatytų Bendrojo Teismo kanceliarijai naujas patvirtintas ieškinio kopijas. Kartu jie Bendrojo Teismo kanceliarijai nusiuntė ieškinio egzempliorių su nauju parašu, kuris skyrėsi nuo parašo ant ieškinio originalo. Šiuos dokumentus Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2009 m. kovo 26 d.

39 Vėliau paaiškėjo, kad dėl priežasčių, kurios liko neišaiškintos, pašto paslaugų teikėjas nepristatė atitinkamų dokumentų, o 2009 m. balandžio 14 d. be jokių paaiškinimų grąžino juos A. Abdulrahim advokatams. Tą pačią dieną šie vėl kreipėsi į DHL, kuris kitą dieną pasirašytą ieškinio originalą pristatė Bendrojo Teismo kanceliarijai.

40 Bendrojo Teismo septintosios kolegijos pirmininkas minėtoje 2009 m. spalio 26 d. nutartyje suteikti teisinę pagalbą konstatavo, kad neatmestina, jog šios aplinkybės ir paaiškinimai įrodo, kad atsirado aplinkybių, kurių nebuvo galima numatyti, ar *force majeure*, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnį, arba buvo padaryta atleistina klaida, kuri sutrukdė A. Abdulrahim Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikti pasirašytą ieškinio originalą per dešimties dienų nuo to originalo išsiuntimo faksu terminą, numatytą Procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalyje.

41 Taryba ir Komisija vis dėlto tvirtina, kad A. Abdulrahim nurodytos priežastys nelaikytinos išimtinėmis aplinkybėmis, taip pat aplinkybėmis, kurių nebuvo galima numatyti ar *force majeure*, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antrą pastraipą ir nusistovėjusią teismo praktiką.

42 Pirma, kalbant apie pristatymo laiką ir galimybę sekti siuntą, pažymėtina, kad A. Abdulrahim pasirinko mažiausiai patikimą pašto paslaugų teikėją. Prie 2009 m. gegužės 8 d. advokatų rašto pridėtame kvite iš tikrųjų nurodyta, kad pasirinkta paslauga be galimybės sekti siuntą. Be to, kaip nurodyta pašto paslaugų teikėjo interneto svetainėje, šios paslaugos teikimas užtrunka bent keturias dienas, nors pagal kitas dvi šios bendrovės siūlomas paslaugas siūloma pasinaudoti siuntos sekimu ir jų teikimas užtrunka nuo vienos iki trijų dienų.

43 Antra, A. Abdulrahim nepasidomėjo Bendrojo Teismo kanceliarijoje, ar ieškinio originalas buvo gautas nepasibaigus terminui. Jis ėmėsi veiksmų tik po kanceliarijos darbuotojų skambučio. Tačiau tuo momentu, t. y. termino pabaigos išvakarėse, jau buvo per vėlu atsiimti ieškinio originalą iš pašto paslaugų teikėjo ir nusiųsti jį Bendrajam Teismui prieš pasibaigiant terminui.

44 Šiomis aplinkybėmis, Komisijos nuomone, A. Abdulrahim negali remtis pašto paslaugų netinkamu teikimu arba neteikimu, kad jam būtų galima netaikyti pasekmių, kylančių praleidus ieškinio terminą.

45 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnis taikomas neįprastų sunkumų, nepriklausomų nuo asmens valios ir neišvengiamų net imantis visų atsargumo priemonių, atveju (1984 m. vasario 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Acciaierie e Ferriere Busseni / Komisija*, 284/82, Rink. p. 557, 11 punktas; 1985 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cockerill-Sambre / Komisija*, 42/85, Rink. p. 3749, 10 punktas ir 2007 m. lapkričio 8 d. Teisingumo Teismo nutarties *Belgija / Komisija*, C-242/07 P, Rink. p. I-9757, 16 ir 17 punktai). Teisingumo Teismas neseniai priminė, kad suinteresuotasis asmuo turi įrodyti, jog, pirma, dėl neįprastų, negalimų numatyti ir nuo jo nepriklausančių aplinkybių jam buvo neįmanoma laikytis SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nustatyto ieškinio pareiškimo termino, ir, antra, jis negalėjo apsisaugoti nuo minėtų aplinkybių padarinių imdamasis tinkamų priemonių, nesukeliančių jam pernelyg didelių nuostolių (minėto Sprendimo *Gbagbo ir kt. /Taryba* 72 punktas). Konkrečiai tariant, suinteresuotasis asmuo turi atidžiai sekti pradėto proceso eigą ir elgtis ypač rūpestingai, kad būtų laikomasi nustatytų terminų (žr. 2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bell & Ross / VRDT*, C-426/10 P, Rink. p. I-8849, 48 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

46 Nagrinėjamoje byloje iš šio sprendimo 37–39 punktuose nurodytų faktų ir aplinkybių bei bylos dokumentų matyti, kad A. Abdulrahim advokatai elgėsi taip rūpestingai, kaip reikalaujama, ir kad jie, be kita ko, skrupulingai laikėsi Praktinių nurodymų šalims 7 punkto, pagal kurį pasirašytas ieškinio originalas turi būti išsiųstas „nedelsiant, tuojau pat po kopijos išsiuntimo [faksu]“. Iš tikrųjų pasirašytas ieškinio originalas pašto paslaugų teikėjui įteiktas 2009 m. kovo 16 d., t. y. tą pačią dieną, kai faksu buvo išsiųsta jo kopija.

47 Bendrasis Teismas, be kita ko, mano, kad minėti advokatai pagrįstai galėjo tikėtis, kad minėtas pasirašytas originalas kanceliarijoje bus gautas per trumpesnį nei tam numatytą dešimties dienų terminą, skaičiuojamą nuo 2009 m. kovo 16 d. Dėl to jie kreipėsi į patikimu laikomą Jungtinės Karalystės rinkoje įsitvirtinusiam pašto paslaugų operatoriui priklausantį pašto paslaugų teikėją. Be to, kaip nurodyta pašto paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jis užtikrina, kad paprastai pašto siuntimas į Liuksemburgą, kaip standartinė paslauga, kuria ir pasinaudojo A. Abdulrahim advokatai, truks nuo keturių iki šešių dienų, t. y. paslauga bus suteikta per kur kas trumpesnį terminą, palyginti su jų turimu dešimties dienų terminu, ir liks pakankamai laiko atsargai.

48 Žinoma, kaip pažymi Komisija ir Taryba, pašto paslaugų teikėjas siūlo kitas dvi daug brangesnes tarptautinių siuntų paslaugas, pagal kurias užtikrinamas tokios siuntos įteikimas per dviejų arba trijų dienų terminą ir kurias užsisakius suteikiama ir siuntos sekimo galimybė.

49 Vis dėlto negalima reikalauti, kad ieškovas, juo labiau toks, kuriam, kaip nagrinėjamoje byloje, teikiama teisinė pagalba, pasirinktų pašto paslaugų teikėjo siūlomas brangesnes tarptautinių siuntų paslaugas, kai to paties teikėjo siūloma pigesnė paslauga, atrodo, gali užtikrinti, kad pasirašytą ieškinio originalą Bendrojo Teismo kanceliarija gaus per numatytą terminą.

50 Kalbant apie aplinkybę, kad A. Abdulrahim advokatai nesusisiekė su Bendrojo Teismo kanceliarijos darbuotojais ir neįsitikino, ar jie gavo pasirašytą ieškinio originalą, pažymėtina, kad ji nėra reikšminga atsižvelgiant į teismo praktiką, pagal kurią specialiai nereikalaujama, kad tokia pareiga būtų įvykdyta, juo labiau kad iš principo terminai nustatyti tam, kad jais būtų pasinaudota (1988 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Inter-Kom*, 71/87, Rink. p. 1979, 20 punktas ir 2006 m. birželio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Graikija / Komisija*, T-251/04, neskelbiamo Rinkinyje, 53 punktas).

51 Bet kuriuo atveju pašto paslaugų teikėjui įteikę pasirašytą ieškinio originalą A. Abdulrahim advokatai nebegalėjo nieko daugiau padaryti, kad ištaisytų neįvykdytą pašto paslaugų teikėjo pareigą, nes ši pareiga neįvykdyta nagrinėjamą originalą „pametus“; todėl, nepaisant viso rūpesčio ir pastangų, jie negalėjo jo atgauti, kad galėtų įteikti Bendrojo Teismo kanceliarijai kitu būdu.

52 Konkrečiai kalbant, 2009 m. kovo 25 d., kaip ir po jos ėjusiomis dienomis, A. Abdulrahim advokatai, nenorėdami tik laukti ir tikėtis, kad pašto paslaugų teikėjas suras ir laiku nusiųs pamestą originalą, iš tikrųjų turėjo tik vieną „praktinį būdą“ ištaisyti neįvykdytą pašto paslaugų teikėjo pareigą, t. y. vietoj ankstesnio pamesto originalo tiesiogiai Bendrojo Teismo kanceliarijai nusiųsti ieškinio egzempliorių su nauju parašu. Kaip buvo paaiškinta per teismo posėdį, būtent taip jie ir pasielgė.

53 Bendrojo Teismo nuomone, šiomis aplinkybėmis A. Abdulrahim advokatai elgėsi pakankamai rūpestingai, kad ištaisytų situaciją, kai pasirašytas ieškinio originalas netikėtai prarastas, ir kad būtų laikomasi nustatytų terminų.

54 Todėl nagrinėjamu atveju įvykdytos teismo praktikoje numatytų aplinkybių, kurių nebuvo galima numatyti, sąlygos, nes ieškinio terminas praleistas vien ir tik dėl pašto paslaugų netinkamo teikimo arba neteikimo, dėl kurio nebuvo pateikta paaiškinimų ir kurio paprastai negalima numatyti, tačiau dėl kurio susidariusią situaciją buvo stengiamasi ištaisyti ypač rūpestingai.

55 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijos pateiktą Tarybos palaikomą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.

Dėl A. Abdulrahim po bylos grąžinimo raštu pateiktų pastabų priimtinumo

56 Taryba pastebi, kad A. Abdulrahim pastabos dėl tolesnio proceso nusiųstos Bendrajam Teismui elektroniniu paštu 2013 m. liepos 26 d., nors, jos nuomone, pasirašytas šių pastabų originalas pateiktas pasibaigus Procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalyje numatytam dešimties dienų terminui. Todėl laikytina, kad šios pastabos pateiktos 2013 m. rugpjūčio 13 d. Tuo remdamasi Taryba mano, kad šios pastabos nepriimtinos, nes pateiktos pasibaigus Procedūros reglamento 119 straipsnio 1 dalies a punkte numatytam dviejų mėnesių terminui.

57 Šiuo atžvilgiu Taryba remiasi prielaida, kad minėtas dviejų mėnesių terminas, skaičiuojamas nuo sprendimo grąžinti bylą įteikimo suinteresuotajam asmeniui dienos, pratęstas fiksuotu dešimties dienų terminu dėl nuotolių, 2013 m. rugpjūčio 13 d. jau buvo pasibaigęs.

58 Tačiau iš procesinių bylos dokumentų matyti, kad šis terminas baigėsi būtent 2013 m. rugpjūčio 13 d. Iš tikrųjų sprendimas grąžinti bylą A. Abdulrahim įteiktas registruotu paštu, kurį jis patvirtino gavęs 2013 m. birželio 3 d. Todėl Procedūros reglamento 119 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas terminas, pratęstas fiksuotu dešimties dienų terminu dėl nuotolių, baigėsi 2013 m. rugpjūčio 13 d.

59 Todėl A. Abdulrahim rašytinės pastabos Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktos paskutinę šio termino dieną ir jų nereikia atmesti kaip nepriimtinų.

Dėl ieškinio panaikinti esmės

60 Formaliai savo ieškiniui dėl panaikinimo pagrįsti A. Abdulrahim nurodo keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su teisės būti išklausytam pažeidimu. Antrasis – su teisės į veiksmingą teisminę gynybą ir (arba) teisės į teisingą teismą, užtikrinamą pagal 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 ir 13 straipsnius ir įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje, pažeidimu. Trečiasis susijęs su jo teisės netrukdomai naudotis savo turtu ir nuosavybe pažeidimu. Ketvirtasis – su teisės į privatų ir šeimos gyvenimą pažeidimu.

61 Iš esmės Teisingumo Teismas sprendimo grąžinti bylą 75 punkte taip pat pažymėjo, kad A. Abdulrahim nesirėmė vien pagrindais, susijusiais su teisės į gynybą pažeidimu, tačiau taip pat „ginčijo pripažinimą, kad jis susijęs su Al-Qaida“ ir kad jis „teigė buvęs įrašytas į ginčijamą sąrašą vien dėl to, kad priklausė Libijos pabėgėliams, kurių keli, kaip teigė Jungtinės Karalystės institucijos, dalyvavo teroristinėje veikloje“.

62 Dėl teismo proceso pažymėtina, jog Teisingumo Teismas Sprendime *Kadi II* (119 punkte) nusprendė, kad kai atitinkamas asmuo ginčija sprendimo įtraukti ar palikti jo pavardę ginčijamame sąraše teisėtumą, Sąjungos teismas, atlikdamas motyvų, kuriais pagrįstas toks sprendimas, teisėtumo kontrolę, privalo įsitikinti, jog šis sprendimas pagrįstas pakankamai svariais faktais. Tai reiškia, kad turi būti tikrinami dėstant motyvus, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė yra ne apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, bet susijusi su nagrinėjimu, ar šie motyvai arba bent vienas jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime patvirtinti šį sprendimą, yra pagrįsti.

63 Šiuo tikslu Sąjungos teismas turi atlikti šią analizę ir prireikus prašyti kompetentingos Sąjungos institucijos pateikti konfidencialią ar nekonfidencialią informaciją ar įrodymus, reikšmingus atliekant tokią analizę (žr. Sprendimo *Kadi II* 120 punktą; taip pat pagal analogiją žr. 2013 m. birželio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *ZZ*, C-300/11, 59 punktą). Nagrinėjamoje byloje būtent siekdamas užtikrinti, kad būtų laikomasi šios Teisingumo Teismo nustatytos Sąjungos teismui priskirtos teisminės kontrolės tvarkos, Bendrasis Teismas ėmėsi šio sprendimo 28 punkte nurodytų proceso organizavimo priemonių.

64 Iš tiesų būtent kompetentinga Sąjungos institucija kilus ginčui turi patvirtinti motyvų, nurodytų atitinkamo asmens atžvilgiu, pagrįstumą, o ne šis asmuo turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų (Sprendimo *Kadi II* 121 punktas).

65 Šiuo tikslu nereikalaujama, kad minėta institucija pateiktų Sąjungos teismui visus duomenis ir įrodymus, susijusius su Sankcijų komiteto pateiktoje santraukoje nurodytais motyvais. Tačiau pateikti duomenys ir įrodymai turi pagrįsti atitinkamo asmens atžvilgiu nurodytus motyvus (Sprendimo *Kadi II* 122 punktas).

66 Jeigu kompetentinga Sąjungos institucija negali įvykdyti Sąjungos teismo prašymo, jis turi remtis vien duomenimis, kurie jam buvo perduoti, t. y. nagrinėjamu atveju Sankcijų komiteto pateiktoje motyvų pareiškime esančia informacija, atitinkamo asmens pateiktais kaltę paneigiančiais duomenimis ir įrodymais ir kompetentingos Sąjungos institucijos atsakymu į šias pastabas. Jeigu šie duomenys neleidžia konstatuoti motyvo pagrįstumo, Sąjungos teismas atmeta šį motyvą kaip nagrinėjamo sprendimo įtraukti ar palikti įtraukimą į sąrašą pagrindą (Sprendimo *Kadi II* 123 punktas).

67 Jeigu, atvirkščiai, kompetentinga Sąjungos institucija pateikia reikšmingos informacijos ar įrodymų, Sąjungos teismas, remdamasis šia informacija ar įrodymais, turi patikrinti nurodytų faktinių aplinkybių materialinį tikrumą ir įvertinti jų įrodomąją galią atsižvelgdamas į konkretaus atvejo aplinkybes, visų pirma į atitinkamo asmens galimas pateikti pastabas (Sprendimo *Kadi II* 124 punktas), prireikus pagal Sprendimo *Kadi II* 125–129 punktuose Teisingumo Teismo nurodyta tvarka įgyvendindamas priemones, kurios leistų suderinti, pirma, teisėtus saugumo pagrindus, susijusius su informacijos, į kurią atsižvelgta priimant atitinkamą aktą, pobūdžiu ir šaltiniais ir, antra, būtinybę pakankamai užtikrinti teisės subjektui procesines teises.

68 Atsižvelgiant į nagrinėjamų ribojamųjų priemonių prevencinį pobūdį, jeigu atlikdamas skundžiamo akto teisėtumo kontrolę, kaip apibrėžta Sprendimo *Kadi II* 117–129 punktuose, Sąjungos teismas mano, kad bent vienas iš Sankcijų komiteto pateiktame pareiškime nurodytų motyvų yra pakankamai tikslus ir konkretus, kad jis pagrįstas ir pats savaime yra pakankamas pagrindas patvirtinti šį aktą, aplinkybė, kad kiti iš šių motyvų tokie nėra, negali pateisinti šio akto panaikinimo. Priešingu atveju Sąjungos teismas panaikina skundžiamą aktą (Sprendimo *Kadi II* 130 punktas).

69 Atsižvelgiant į išdėstytus analizės elementus pabrėžtina, kad teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą paisymu reikalaujama, pirma, kad kompetentinga Sąjungos institucija atitinkamam subjektui perduotų Sankcijų komiteto pateiktą motyvų pareiškimą, kuria pagrįstas sprendimas įtraukti šio asmens pavardę į ginčijamą sąrašą arbą ją tokiame sąraše palikti, kad ji jam suteiktų galimybę veiksmingai pareikšti pastabas šiuo klausimu ir kad rūpestingai ir nešališkai išnagrinėtų nurodytų motyvų pagrįstumą, atsižvelgdama į pateiktas pastabas ir šio asmens galimus pateikti kaltę paneigiančius įrodymus (Sprendimo *Kadi II* 135 punktas).

70 Šių teisių paisymas reiškia, antra, kad kilus teisminiam ginčui Sąjungos teismas patikrina, be kita ko, ar Sankcijų komiteto pateiktame pareiškime nurodyti motyvai yra pakankamai tikslūs ir konkretūs, ir prireikus patvirtina faktų, atitinkančių konkretų motyvą, tikrumą, atsižvelgdamas į pateiktus duomenis (Sprendimo *Kadi II* 136 punktas).

71 Tačiau tai, kad kompetentinga Sąjungos institucija atitinkamam asmeniui, o vėliau – Sąjungos teismui, nepateikė duomenų ar įrodymų, susijusių su motyvų pareiškimu, kuriuo pagrįstas nagrinėjamas sprendimas, kai juos turi tik Sankcijų komitetas arba atitinkama Jungtinių Tautų Organizacijos (JTO) narė, savaime negali pagrįsti išvados dėl šių teisių pažeidimo. Vis dėlto tokiu atveju Sąjungos teismas, kuris turi patikrinti Sankcijų komiteto pateiktoje santraukoje nurodytų motyvų faktinį pagrįstumą, atsižvelgdamas į atitinkamo asmens galimus pateikti pastabas ir kaltę paneigiančius įrodymus bei kompetentingos Sąjungos institucijos atsakymą į šias pastabas, neturi papildomos informacijos ar įrodymų. Todėl jeigu jis negali konstatuoti šių motyvų pagrįstumo, jie negali būti laikomi skundžiamo sprendimo dėl įtraukimo pagrindu (Sprendimo *Kadi II* 137 punktas).

72 Nagrinėjamoje byloje remiantis motyvų santraukoje, kaip antai pateiktoje Sankcijų komiteto (žr. šio spendimo 6 punktą), nurodytais motyvais A. Abdulrahim iš esmės kaltinamas „sąmoningu dalyvavimu su Al-Qaida ir jos teroristine veikla susijusio subjekto“, t. y. LIFG, veikloje. Konkrečiai tariant, A. Abdulrahim kaltinamas, pirma, kad užėmė aukštas pareigas LIFG, antra, toliau glaudžiai bendradarbiavo su aukšto rango LIFG Jungtinėje Karalystėje nariais, trečia, buvo susijęs su pagalbos agentūros „Sanabel“ direktoriais, ketvirta, glaudžiai susijęs su Ghuma Abd'rabbah, Tahir Nasuf bei Abdulbaqi Mohammed Khaled ir, penkta, artimai susijęs su Ismail Kamoka.

73 Kalbant, pirma, apie bendrąjį motyvą, kuriuo remiamasi dėl A. Abdulrahim, pabrėžtina, kad jis pagrįstas dviguba bendra prielaida, aiškiai suformuluota motyvų santraukoje, t. y. pirma, kad A. Abdulrahim „dalyvavo“ LIFG veikloje, ir, antra, ši pirmiausia prisijungė prie Al-Qaida, o vėliau susivienijo su šia organizacija, todėl visi jos nariai ir dalyviai tenkino Sankcijų komiteto nurodytus kaip su Al-Qaida susijusių asmenų nustatymo kriterijus. Todėl ryšys, kurį A. Abdulrahim, kaip teigiama, palaikė su Al-Qaida, yra išimtinai pagrįstas jo ryšiais su LIFG ir LIFG susivienijimu su Al-Qaida, kuris oficialiai įvyko 2007 m. lapkričio mėn.

74 Tačiau atsižvelgiant ne tik į išsamius A. Abdulrahim atsikirtimus, bet ir į jo pateiktuose ir prie bylos medžiagos pridėtuose sprendimuose kompetentingų Anglijos teismų nepriklausomai konstatuotus faktus neatrodo, kad ši dviguba prielaida tvirtai nustatyta ir pagrįsta.

75 Kalbant apie šių atsikirtimų esmę, pažymėtina, kad konkrečiau reikia atsižvelgti į 2009 m. kovo 13 d. A. Abdulrahim rašytinę deklaraciją (*witness statement*) (ieškinio 11 priedas), kaip atsakymą į motyvų pareiškimą jo advokatų Komisijai nusiųstą 2009 m. rugpjūčio 19 d. raštą (Tarybai nusiųsto dubliko 4 priedas) ir į jo advokatų 2010 m. balandžio 16 d. raštą Komisijai, pateiktą dėl A. Abdulrahim atvejo peržiūros procese (po bylos grąžinimo A. Abdulrahim pateiktų pastabų 1 priedas).

76 Šiuo atžvilgiu A. Abdulrahim iš esmės tvirtina, kad niekada nebuvo susijęs su Al-Qaida, Usama bin Ladenu ar Talibano tinklu ir kad visiškai nesusijęs su teroristine veikla. Dėl dalyvavimo Al-Qaida veikloje, kuriuo yra kaltinamas, jis konkrečiau nurodo, kad pabėgo iš Libijos, nes priešinosi pulkininko M. Kadafio režimui, dėl ko kilo grėsmė jo gyvybei, tad jam šiuo pagrindu Jungtinėje Karalystėje buvo suteiktas prieglobstis. Jis teigia, kad į LIFG įstojo 1996 m., nes ši organizacija priešinosi pulkininkui M. Kadafiui ir rėmė islamą, tačiau priduria, kad nuo 2000 m. pabaigos–2001 m. pradžios galutinai nebedalyvauja jos veikloje. Dėl tariamo LIFG susijungimo su Al-Qaida jis nurodo, kad tik „LIFG afganų grupės“ dalis susijungė su Al-Qaida 2007 m., ir tai patvirtino pats Ayman Al-Zawahiri per 2008 m. balandžio 17 d. pokalbį. Jis pripažįsta pasirengęs iškviesti jo teiginius patvirtinti galinčius liudytojus ir pateikti eksperto, išmanančio apie LIFG organizaciją, jos veiklą ir apie situaciją Libijoje, išvadą, jei Bendrasis Teismas manytų tai esant reikalinga.

77 Kadangi institucijos atsakovės nepateikė kitos informacijos ar įrodymų, kurie patvirtintų teiginį dėl A. Abdulrahim narystės LIFG, konstatuotina, kad šis teiginys pakankamai teisiškai įrodytas tik dėl laikotarpio nuo 1996 m. iki 2000 m. pabaigos–2001 m. pradžios, t. y. laikotarpio, kuriuo LIFG nekaltinama susijusi su Al-Qaida ar juo labiau su ja susivienijusi, kaip antai 2007 m. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad, anot A. Abdulrahim, savo narystę LIFG jis nutraukė beveik prieš metus iki jo įtraukimo į Sankcijų komiteto sąrašą 2001 m. spalio 6 d. Be to, atkreiptinas dėmesys į laiko tarpą, skiriantį nustatytą A. Abdulrahim narystės LIFG laikotarpį nuo 1996 m. iki 2000 m. pabaigos–2001 m. pradžios nuo jo įtraukimo į ginčijamą sąrašą 2008 m. gruodžio 22 d. (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi II* 156 punktą).

78 Taip pat reikia atsižvelgti į tam tikrus A. Abdulrahim pateiktus kompetentingų Anglijos teismų sprendimus, kurie buvo pridėti prie bylos medžiagos, nes juose nurodyti tam tikri reikšmingi LIFG ir jos narių vertinimai, būtent į: 2007 m. balandžio 27 d. *Special Immigration Appeal Commission* (toliau – SIAC), sprendimą *DD and AS v. Secretary of State for the Home Department SC/50/2005 and SC/42/2005*, 2008 m. lapkričio 14 d. *High Court of Justice* (England & Wales) (*Queen's Bench Division, Administrative Court*) sprendimą *AU and Others v. Secretary of State of the Home Department [2008]*

EWHC 2789 (Admin) ir 2009 m. balandžio 30 d. *High Court of Justice* (England & Wales) *Queen's Bench Division, Administrative Court*) sprendimą *AV v. Secretary of State for the Home Department [2009] EWHC 902 (Admin)* (atitinkamai Komisijai pateikto dubliko 3, 4 ir 5 priedai).

79 Pirma, šiuose sprendimuose iš esmės patvirtinama, kad bent iki 2004 m. kovo mėn. LIFG Jungtinės Karalystės saugumo tarnybų nebuvo pripažįstama keliančia grėsmę valstybės saugumui, nes jos pagrindinis tikslas tuo metu buvo nuversti Libijos vyriausybę. SIAC sprendime, be kita ko, nurodyta, kad LIFG, kaip teroristinė organizacija, Jungtinėse Amerikos Valstijose uždrausta tik 2004 m., o Jungtinėje Karalystėje – 2005 m. spalio 14 d.

80 Antra, iš esmės iš šių sprendimų matyti, kad, anot kompetentingų Anglijos teismų, net nuo 2001 m. iki 2007 m. ir vėliau prie Al-Qaida prisijungė ar tapo jos nariai ne visi LIFG nariai, o tik dalis jų. Tad šie teismai atsisakė pripažinti, jog dėl to, kad asmuo susijęs su LIFG, automatiškai turi būti pripažįstama, kad jis susijęs ir su Al-Qaida. Šie teismai veikiau laikėsi požiūrio, kad tam tikri LIFG nariai galėjo susivienyti ar susijungti su Al-Qaida, tačiau kiti liko susitelkę tik į Libijos reikalus. Tad, jų nuomone, kiekvienu atveju atskirai nagrinėtinas asmens ryšys su Al-Qaida, remiantis kiekvieno suinteresuotojo asmens konkrečiais veiksmais.

81 Pažymėtina, kad du iš šių trijų sprendimų priimti iki A. Abdulrahim įtraukimo į ginčijamą sąrašą.

82 Šiomis aplinkybėmis Sąjungos lygiu priimamų A. Abdulrahim, kaip su Al-Qaida susijusiam asmeniui, taikomų ribojamųjų priemonių negalima pagrįsti vien nustatyta faktine aplinkybe dėl narystės LIFG laikotarpiu, kuriuo jis prisipažįsta buvęs jos narys.

83 Antra, kalbant apie Sankcijų komiteto pateiktame motyvų pareiškime dėl A. Abdulrahim nurodytus ir motyvų santraukoje pakartotus konkretesnius motyvus, pažymėtina, kad jie arba nepakankamai tikslūs ir konkretūs, kad tenkintų pareigos motyvuoti veiksmingos teismo kontrolės reikalavimus, arba bet kuriuo atveju nepatvirtinti jokia informacija ar įrodymu, kuris leistų nustatyti jų faktinį pagrįstumą, o A. Abdulrahim kiekvieną iš jų nuosekliai ginčija, nurodydamas išsamius argumentus.

84 Dėl pirmojo motyvų pareiškime nurodyto ir šio sprendimo 72 punkte trumpai apibūdinto konkretaus motyvo nepateikta jokia informacija ar įrodymas, kurie galėtų patvirtinti juo paremtą teiginį, nors A. Abdulrahim neigė „užėmęs aukštas pareigas LIFG".

85 Dėl antrojo motyvų pareiškime nurodyto ir šio sprendimo 72 punkte trumpai apibūdinto konkretaus motyvo, kuriuo teigiama, kad A. Abdulrahim „toliau glaudžiai bendradarbiavo su aukšto rango LIFG Jungtinėje Karalystėje nariais", pabrėžtina, kad jis nepakankamai tikslus ir konkretus, turint omeny, kad jame nenurodoma jokia informacija nei dėl atitinkamų asmenų tapatybės, nei dėl glaudaus bendradarbiavimo pobūdžio. Bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į išsamius A. Abdulrahim paaiškinimus, kurie trumpai išdėstyti šio sprendimo 76 punkte, konstatuotina, kad jis teisės požiūriu nepakankamai įrodytas.

86 Dėl trečiojo motyvų pareiškime nurodyto ir šio sprendimo 72 punkte trumpai apibūdinto konkretaus motyvo nepateikta jokia informacija ar įrodymas, kurie galėtų patvirtinti juo paremtą teiginį, nors A. Abdulrahim neigė „susijęs su pagalbos agentūros „Sanabel" direktoriais".

87 Dėl ketvirtojo motyvų pareiškime nurodyto ir šio sprendimo 72 punkte trumpai apibūdinto konkretaus motyvo, kuriuo teigiama, kad A. Abdulrahim „glaudžiai susijęs su Ghuma Abd'rabbah, Tahir Nasuf bei Abdulbaqi Mohammed Khaled", pažymėtina, kad A. Abdulrahim savo 2009 m. kovo 13 d. rašytinėje deklaracijoje ir 2009 m. rugpjūčio 13 d. jo advokatų rašte Komisijai, be kita ko, paaiškino, kad pirmąjį asmenį jis pažinojo tik dėl socialinių ryšių, nes abu kilę iš to paties Libijos regiono, o pas antrąjį jis yra tik kartą lankęsis svečiuose ir jį paskutinį kartą buvo susitikęs 2003 m. ar 2004 m.; trečiasis asmuo, kuris yra jo uošvis, taip pat klaidingai įtrauktas į ginčijamą sąrašą dėl jo sąsajų su LIFG. Savo paaiškinimuose A. Abdulrahim dar nurodė, kad pažįsta daugybę Libijos išeivių bendruomenės

Jungtinėje Karalystėje narių, nes ši bendruomenė nedidelė, o didžioji dalis pabėgėlių pažįsta ir padeda vieni kitiems, tačiau neįmanoma žinoti, ar kuris nors šios bendruomenės narys dalyvauja teroristinėje veikloje. Kadangi nepateikta išsamesnių paaiškinimų dėl šių trijų asmenų, jų ryšių su A. Abdulrahim pobūdžio ir jų dalyvavimo teroristinėje veikloje, konstatuotina, kad minėtas ketvirtasis konkretus motyvas teisės požiūriu nepakankamai įrodytas.

88 Dėl penktojo motyvų pareiškime nurodyto ir šio sprendimo 72 punkte trumpai apibūdinto konkretaus motyvo, kuriuo teigiama, kad A. Abdulrahim „artimai susijęs su Ismail Kamoka“, kuris apkaltintas dalyvavimu teroristinėje organizacijoje ir 2007 m. birželio mėn. Jungtinėje Karalystėje prisipažino kaltu, A. Abdulrahim 2009 m. kovo 13 d. rašytinėje deklaracijoje ir 2009 m. rugpjūčio 19 d. jo advokatų rašte Komisijai, be kita ko, paaiškino, kad su I. Kamoka jis susipažino studijuodamas universitete Saudo Arabijoje, kad I. Kamoka pabėgo į Jungtinę Karalystę dvejais metais anksčiau už jį patį ir kad ten jie dar kartą susitiko, pastarąjį kartą atitinkamai prieš dvejus ar dvejus su puse metų, tačiau jis nežinojo apie dėl I. Kamoka priimtus nuosprendžius. Atsižvelgiant į šiuos išsamius paaiškinimus negalima pripažinti, kad teisės požiūriu įrodyta, jog A. Abdulrahim „artimai susijęs“ su I. Kamoka. Todėl nuosprendis pastarajam dėl jo teroristinės veiklos, net jeigu ji įrodyta, nepateikus jokių kitų paaiškinimų dėl A. Abdulrahim dalyvavimo tokioje veikloje negali būti siejamas ir su juo. Tad konstatuotina, kad penktasis konkretus motyvas teisės požiūriu nėra pakankamai įrodytas.

89 Vadinasi, nagrinėjamoje byloje jokia motyvų pareiškime pateikta informacija neleidžia teisės požiūriu pakankamai įrodyti, kad A. Abdulrahim buvo faktiškai susijęs su Al-Qaida jo įtraukimo į ginčijamą sąrašą metu.

90 Remiantis dokumentais, pridėtais prie Komisijos atsakymo į proceso organizavimo priemonę, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. sausio 20 d., taip pat negalima konstatuoti, kad dėl A. Abdulrahim pateikti motyvai yra pagrįsti. Pirmiausia šie dokumentai *a priori* atrodo nereikšmingi, nes dauguma jų gauti įtraukus A. Abdulrahim pavardę į Sankcijų komiteto sąrašą ar jau priėmus Reglamentą Nr. 1330/2008, todėl nei Sankcijų komitetas, nei Komisija negalėjo į juos atsižvelgti svarstydami, ar reikia įšaldyti A. Abdulrahim lėšas.

91 Konkrečiau kalbant, *High Court* byloje *The Queen on the application of Abdulbasit Abdulrahim v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* FCO kovos su terorizmu skyriaus vadovo pateiktame 2011 m. gegužės 18 d. rašytiniame liudytojo pareiškime (*witness statement*) (Komisijos atsakymo 1 priedas) iš esmės pažymima, kad pradinis FCO sprendimas siūlyti įtraukti A. Abdulrahim į Sankcijų komiteto sąrašą 2008 m. liepos mėn. iš esmės pagrįstas tuo, kad „pareigūnai, kuriems patikėta ištirti šį atvejį, manė, jog labai tikėtina, kad [A. Abdulrahim] buvo [LIFG] narys“, todėl buvo „susijęs su Al-Qaida“ (21 punktas). Tačiau ši nuomonė nepagrįsta jokia informacija ar įrodymais, o priėmus šį sprendimą Jungtinės Karalystės Sankcijų komitetui siekiant pagrįsti įtraukimą į sąrašą perduoto motyvų pareiškimo visi punktai atitinka Sankcijų komiteto motyvų santrauką.

92 Komisijos atsakymo 2 priede pateikta transkribuota Ayman Al Zawahiri ir Abu Laith Al Libi 2007 m. lapkričio 3 d. kalba, kurioje paskelbta apie oficialų LIFG ir Al-Qaida susijungimą. Tačiau, atsižvelgiant į argumentus, išdėstytus nagrinėjant bendrąjį motyvą dėl A. Abdulrahim įtraukimo (žr. šio sprendimo 73–82 punktus), šis dokumentas nereikšmingas nagrinėjamoje byloje.

93 Komisijos atsakymo 3 priede pateiktas 2010 m. gruodžio 8 d. Jungtinės Karalystės nuolatinio atstovo raštas Sankcijų komiteto pirmininkui, kuriame, be kita ko, išdėstytos priežastys, dėl kurių ši valstybė narė parėmė prašymą išbraukti A. Abdulrahim iš Sankcijų komiteto sąrašo, tačiau jame nepatikslinamos priežastys, dėl kurių jo įtraukimas į šį sąrašą buvo laikomas pagrįstu 2008 m. liepos mėn.

94 Komisijos atsakymo 4 priedą sudaro 2014 m. sausio 18 d. FCO raštas Komisijai, kuris yra 1, 2 ir 3 prieduose pateiktų dokumentų lydraštis.

95 Komisijos atsakymo 5 ir 6 priedai yra spaudoje skelbti straipsniai, kuriuose aprašomas LIFG ir Al-Qaida susijungimas 2007 m. Tačiau atsižvelgiant į argumentus, išdėstytus nagrinėjant bendrąjį motyvą dėl A. Abdulrahim įtraukimo (žr. šio sprendimo 73–82 punktus), šie dokumentai nagrinėjamoje byloje nereikšmingi.

96 Galiausiai Komisijos atsakymo 7, 8 ir 9 priedus sudaro straipsniai ar tyrimai, kuriuose bendrai kalbama apie LIFG, Al-Qaida arba islamo terorizmą Jungtinėje Karalystėje ir kurie visiškai nesusiję su konkrečiu A. Abdulrahim atveju.

97 Remiantis pateikta analize ir iš Bendrojo Teismo turimų bylos dokumentų matyti, kad jokiu kaltinimu, suformuluotu A. Abdulrahim atžvilgiu Sankcijų komiteto pateiktoje motyvų pareiškime, negalima pateisinti ribojamųjų priemonių jam nustatymo Sąjungos lygiu, ir taip yra arba dėl nepakankamo motyvavimo, arba dėl informacijos ar įrodymų, kurie pagrįstų atitinkamą motyvą, atsižvelgiant į suinteresuotojo asmens pagrįstus paneigimus, nepateikimo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi II* 163 punktą).

98 Šiomis aplinkybėmis remiantis ankstesniame punkte nurodytais teisiniais motyvais Reglamentas Nr. 1330/2008 turi būti panaikintas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kadi II* 164 punktą) ir atitinkamai nereikia priimti sprendimo dėl kitų A. Abdulrahim ieškinio pagrindų, kaltinimų ir argumentų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

99 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba ir Komisija pralaimėjo bylą, jos pagal A. Abdulrahim pateiktus reikalavimus turi padengti su ieškiniu dėl panaikinimo susijusias bylinėjimosi išlaidas, įskaitant bylinėjimosi išlaidas, patirtas vykstant apeliaciniam procesui Teisingumo Teisme.

100 Pagal to paties reglamento 97 straipsnio 3 dalį, kadangi A. Abdulrahim buvo suteikta teisinė pagalba ir Bendrasis Teismas priteisė iš institucijų atsakovių ieškovo bylinėjimosi išlaidas, šios institucijos turi atlyginti Bendrojo Teismo kasai sumas, išmokėtas avansu teisinei pagalbai suteikti.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2008 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1330/2008, 103-iąjį kartą iš dalies keičiantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Usama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, tiek, kiek jis susijęs su Abdulbasit Abdulrahim.**

2. **Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo ir A. Abdulrahim bylinėjimosi išlaidas, susijusias su ieškiniu dėl panaikinimo, ir sumas, Bendrojo Teismo išmokėtas avansu teisinei pagalbai suteikti.**

Papasavvas Forwood Bieliūnas

Paskelbta 2015 m. sausio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.